

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem zaocznym z dnia 7 marca 2017 roku Sąd Rejonowy w Kutnie oddalił powództwo M. M. przeciwko T. M. o zapłatę kwoty 272 złotych wraz z odsetkami maksymalnymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu.

Powyższy wyrok wynikał z uznania za nieudowodnione żądanie zapłaty przez pozwanego dochodzonej w pozwie kwoty, którego zasadność powód wywodził z umowy pożyczki zawartej w formie elektronicznej za pośrednictwem serwisu internetowego. Sąd I instancji wskazał, że dokumenty przedłożone przez stronę powodową nie wykazują okoliczności, na które zostały zgłoszone. W szczególności powód nie udowodnił samego faktu zawarcia umowy, gdyż brak jest jakiegokolwiek dowodu, że pozwany złożył oświadczenie o treści odpowiadającej niepodpisanemu wydrukowi z systemu elektronicznego serwisu pożyczkowego. Ponadto, powód nie wykazał, że w ogóle doszło do przekazania środków na konto pożyczkobiorcy, co według treści umowy pożyczki, na którą powołuje się powód było warunkiem jej zawarcia.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł powód, kwestionując zawarte w nim rozstrzygnięcie.

Skarżący wskazał, że zawarcie umowy pożyczki nie wymagało złożenia podpisu przez pozwanego, gdyż zgodnie z regulaminem serwisu internetowego, za pośrednictwem którego doszło do jej skutku, poprzedzone jest procedurą wymagającą m.in. wypełnienia określonego formularza, umożliwienia weryfikacji swojego numeru konta bankowego, czy też dokonania opłaty weryfikacyjnej. Pozwany przeszedł odpowiednią procedurę weryfikacyjną, co przesądza o zawarciu przez niego umowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacja jest niezasadna.

Ustalenia faktyczne, jak również ocena prawna przedstawiona w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia przez Sąd Rejonowy, znajdują pełną akceptację Sądu Okręgowego.

Powód kwestionując zaskarżone rozstrzygnięcie prezentuje pogląd, iż wbrew stanowisku zajętemu przez Sąd Rejonowy, między pozwanym a poprzednikiem prawnym powoda doszło do skutecznego zawarcia umowy pożyczki. Dla uzasadnienia powyższego twierdzenia skarżący podkreślił zwłaszcza fakt, iż już z samego regulaminu serwisu, za pośrednictwem którego udzielono wzmiankowanej pożyczki pozwanemu wynika, że zawarcie umowy poprzedzone jest szeregiem czynności z wykorzystaniem elektronicznych środków komunikacji nie wymagających złożenia podpisu i uniemożliwiających złożenie oświadczenia woli w sposób niezamierzony. Pozwany przeszedł zaś odpowiednią procedurę weryfikacyjną i przedłożył wymagane dokumenty zawierając w ten sposób umowę pożyczki.

Ze stanowiskiem powyższym nie sposób się zgodzić. Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie nie potwierdza faktu udzielenia pozwanemu pożyczki, której zwrotu domaga się w pozwie skarżący. Powód nie przedstawił bowiem dowodów, z których niewątpliwie wynika, że przedmiotowa umowa doszło do skutku. Przeciwnie, całokształt okoliczności przytoczonych w pozwie, w tym zwłaszcza treść przedłożonych dokumentów budzi szereg wątpliwości co do ich zgodności z twierdzeniami, na których oparto powództwo. Nie powtarzając słusznych w tej kwestii wywodów Sądu I instancji wyeksponować jedynie należy, iż warunkiem koniecznym skutecznego zawarcia umowy za pośrednictwem serwisu kokos.pl jest transfer środków na konto pożyczkobiorcy. Miarodajny w tym względzie jest § 8 załączonej do pozwu umowy pożyczki, który jednoznacznie stanowi, że dniem zawarcia umowy jest dzień przelania środków na konto pożyczkobiorcy. Nie negując zatem konieczności dokonania szeregu czynności weryfikacyjnych poprzedzających zawarcie umowy pożyczki, których znaczeniu powód zdaje się przypisywać nadmierne znaczenie, podkreślić trzeba, iż dopiero z chwilą przekazania środków pożyczkobiorcy dochodzi do zawarcia umowy. Tymczasem powód nie przedstawił jakiegokolwiek dowodu na fakt przekazania kwoty pożyczki pozwanemu. Samo zaś odmienne

twierdzenie powoda o tym fakcie ma charakter gołosłowny i z tego względu nie pozwala na jego uwzględnienie. Nie można przyznać racji skarżącemu, że bez istnienia zobowiązania z umowy pożyczki nie byłoby możliwe wygenerowanie przez operatora internetowego portalu pożyczkowego dokumentów przelewu dochodzonej wierzytelności. Zdaniem bowiem Sądu Okręgowego wydruk dokumentów wygenerowanych drogą elektroniczną w sposób opisany przez powoda nie przesądza faktu istnienia stwierdzonych w ich treści wierzytelności. Prawidłowości powyższej oceny w niczym nie podważa akcentowana w apelacji okoliczność, że zaskarżony wyrok wobec nie zajęcia stanowiska w sprawie przez pozwanego zapadł w warunkach zaoczności, a co za tym idzie twierdzenia powoda o faktach objęte są domniemaniem prawdziwości. Dla uzasadnienia tego poglądu wyjaśnić należy, że wyrażona w art. 339 § 2 k.p.c. zasada w myśl której sąd wydając wyrok zaoczny, w razie niestawiennictwa pozwanego na rozprawę, przyjmuje za prawdziwe przytoczone w pozwie twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych, może być stosowana tylko wówczas, gdy twierdzenia te nie budzą uzasadnionych wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy. Tymczasem w sytuacji procesowej z jaką mamy do czynienia w aktualnej sprawie, sam fakt zawarcia umowy, z której powód wywodzi swoje roszczenie, z przyczyn omówionych powyżej wywołuje wątpliwości o tak zasadniczym znaczeniu, że nie zwalnia to sądu orzekającego od obowiązku rozważenia, czy twierdzenia powoda uzasadniają żądanie pozwu.

Reasumując, wyrazić trzeba przekonanie, że powód nie przytoczył twierdzeń uzasadniających istnienie tytułu prawnego do żądania od pozwanego kwoty dochodzonej w pozwie. Prawidłowa jest zatem konkluzja Sądu Rejonowego, że przedmiotowe żądanie jako nieudowodnione należało oddalić.

Z tych względów Sąd Okręgowy uznał, iż apelacja nie zawiera uzasadnionych zarzutów mogących podważyć stanowisko Sądu Rejonowego, a tym samym jako bezzasadna podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.